

Zarzuty i główne argumenty

- 1) W art.15 dyrektywy 2002/91/WE przewidziano, że państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy niezbędne do wykonania tej dyrektywy najpóźniej do dnia 4 stycznia 2006 r.
- 2) Komisja zauważa, że do dnia dzisiejszego Królestwo Hiszpanii nie przyjęło niezbędnych przepisów w zakresie dotyczącym art. 3, 7 i 8 dyrektywy 2002/91/WE, a w każdym razie nie podało tych przepisów do wiadomości Komisji.

(¹) Dz.U. 2003, L 1, s. 65.

(²) Dz.U. 2010, L 153, s. 13.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Qorti Kostituzzjonali (Malta) w dniu 10 lutego 2012 r. — Vodafone Malta Limited i Mobisle Communications Limited przeciwko L-Avukat Ġenerali, Il-Kontrollur tad-Dwana, Il-Ministru tal-Finanzi i L-Awtorità ta' Malta dwar il-Komunikazzjoni

(Sprawa C-71/12)

(2012/C 118/25)

Język postępowania: maltański

Sąd krajowy

Qorti Kostituzzjonali

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vodafone Malta Limited, Mobisle Communications Limited

Strona pozwana: L-Avukat Ġenerali, Il-Kontrollur tad-Dwana, Il-Ministru tal-Finanzi, L-Awtorità ta' Malta dwar il-Komunikazzjoni

Pytania prejudycjalne

Czy przepisy dyrektywy 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach), a w szczególności jej art. 12 lub 13, sprzeciwiają się temu, by państwa członkowskie nakładały na operatorów telekomunikacji ruchomej (zwanym dalej „operatorami”) obciążenie podatkowe, które:

- a) stanowi podatek, zwany akcyzą, wprowadzony ustawodawstwem krajowym;
- b) jest wyliczane procentowo od opłat pobieranych przez operatorów telefonii ruchomej od ich użytkowników za usługi świadczone im przez tych operatorów z wyjątkiem usług ustawowo zwolnionych;
- c) jest płacone operatorom telefonii ruchomej przez ich użytkowników indywidualnie, a następnie przekazywane kontrolerowi ceł przez wszystkich operatorów oferujących usługi telefonii ruchomej, przy czym płatność ta jest należna tylko od tych operatorów, a nie od innych przedsiębiorstw, w tym od przedsiębiorstw udostępniających sieci i inne usługi łączności elektronicznej?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Giudice di Pace di Revere (Włochy) w dniu 13 lutego 2012 r. — postępowanie karne przeciwko Ahmedowi Ettaghiemu

(Sprawa C-73/12)

(2012/C 118/26)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Giudice di Pace di Revere

Strona w postępowaniu przed sądem krajowym

Ahmed Ettaghi

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w świetle zasady lojalnej współpracy i zasady skuteczności dyrektyw art. 2, 4, 6, 7 i 8 dyrektywy 2008/115/WE (¹) sprzeciwiają się możliwości nałożenia na obywatela państwa trzeciego przebywającego nielegalnie w państwie członkowskim kary pieniężnej zamienionej jako sankcja karna na areszt domowy, wyłącznie w następstwie nielegalnego wjazdu i pobytu, jeszcze przed naruszeniem nakazu wydalenia wydanego przez organ administracji?
- 2) Czy w świetle zasady lojalnej współpracy i zasady skuteczności dyrektyw art. 2, 15 i 16 dyrektywy 2008/115/WE sprzeciwiają się możliwości, aby po przyjęciu dyrektywy państwo członkowskie mogło przyjąć przepis przewidujący nałożenia na obywatela państwa trzeciego przebywającego nielegalnie w tym państwie członkowskim kary pieniężnej zamienionej na wydalenie podlegające jako sankcja karna natychmiastowemu wykonaniu, bez przestrzegania procedury i praw obywatela obcego przewidzianych w dyrektywie?
- 3) Jeśli zasada lojalnej współpracy zapisana w art. 4 ust. 3 TUE sprzeciwia się przyjęciu w okresie przewidzianym na dokonanie wdrożenia dyrektywy przepisów krajowych mających na celu obejście dyrektywy lub w każdym razie ograniczenie zakresu jej zastosowania, to jakie środki sąd krajowy powinien zastosować w wypadku stwierdzenia takiego celu?

(¹) Dz.U. L 348, s. 98.